Softwarové architektury

definice, návrh, kvalitativní atributy, ladění

© Radek Ošlejšek a Bühnová Fakulta informatiky MU oslejsek@fi.muni.cz

Motivace - Problém

Proč softwarové architektury?

Jak zacelit mezeru mezi požadavky a kódem?

- Jak snížit riziko odchýlení kódu od požadavků?
- Jak snížit riziko nevhodně strukturovaného kódu?
- Jak snížit riziko obtížně pochopitelného a modifikovatelného kódu?

Motivace - Řešení

Role softwarové architektury

- Hrubá struktura systému
 - Vhodě definovaná, distribuovatelná
- Abstrakce na úrovni systému
 - Členění funkcionality do zodpovědností rozdělených mezi moduly/komponenty systému

Přehled přednášky

- Definice softwarové architektury
- Role softwarového architekta
- Návrh softwarové architektury
 - Specifikace požadavků
 - Návrh architektury
 - Vývojový proces
 - Techniky kvalitního návrhu
 - Ohodnocení SW architektury
 - Kvalitativní atributy SA
 - Taktiky ladění SA
- Stručný přehled navazujících témat

Definice Softwarové architektury

Architektura softwarového systému je sada **principiálních návrhových rozhodnutí** o systému. [Taylor et al. 2009]

Softwarová architektura nasazeného software je určena těmi aspekty, které jdou **nejobtížněji změnit**. [Klusener et al. 2005]

Softwarová architektura programu nebo výpočtového systému je struktura systému, kterou tvoří **softwarové elementy**, externě **viditelné vlastnosti těchto elementů**, a vzájemné **vztahy mezi nimi**. [Bass et al. 2003]

Architektura je základní struktura systému, vtělená do jeho **komponent**, jejich **vztahů vůči sobě** a **prostředí**, a sada principů zastřešujících jeho návrh a vývoj. [ANSI/IEEE Standard 1471/2000]

Co tvoří softwarovou architekturu?

Tři hlavní složky

- **1. Moduly** = komponenty tvořící funkcionalitu systému (často běžící současně)
- např. zapouzdřené části softwaru, balíky, procesy, vlákna, komponenty
- 2. Konektory = komunikační spoje a kanály (často s vlastní vnitřní logikou)
- např. volání procedury či metody, kanály pro distribuci zpráv (v publishsubscribe stylu)
- **3. Nasazení** = mapování modulů a konektorů na hardwarové (nebo softwarové) zdroje
- např. fyzické zdroje a servery v případě hardwarových zdrojů (s parametry jako frekvence CPU, velikost HD, rychlost síťového linku)
- Např. operační systém nebo aplikačního server v případě softwarových zdrojů

Výhody definované architektury systému

Vzájemná komunikace

 Sjednocení pohledu na systém mezi různými rolemi podílejícími se na vývoji (včetně různých rolí u zákazníka)

Systémová analýza

Predikce kvalitativních atributů architektury

Znovupoužitelnost

- Stejná architektura (navržená za účelem splnění určitých nefunkčních kritérií) se může stát základem mnoha různých systémů
- Přenesení modulů z jiných systémů, nebo jejich návrh pro širší škálu systémů

Projektové plánování

Odhad ceny, rozvržení milníků ve vývoji, závislostní analýza

Role softwarového architekta

Softwarový návrhář

 Musí být schopen rozpoznat, znovu využít nebo najít efektivní návrhová řešení a vhodně je aplikovat

Doménový expert

 Musí mít detailní znalost a pochopení aplikační domény systému, jejich hlavních vlastností a zvláštností

Technolog

Musí vědět, jak bude jeho řešení technicky fungovat po reálném vyvinutí

Znalec SW/HW standardů

 Musí se výborně orientovat v relevantních standardech, přesně odhadnout a komunikovat jejich přínosy a dopady

Ekonom softwarového inženýrství

 Musí vhodně vyvážit celý projekt vývoje tak, aby co nejefektivněji realizoval zadané požadavky

Návrh softwarové architektury

Tři hlavní aktivity architektonického návrhu:

Specifikace požadavků

Funkční a extra-funkční

Návrh architektury

- Základní návrhové otázky
- Architektonické modely
- Vývojový proces
- Techniky kvalitního návrhu

Ohodnocení SW architektury

- Kvalitativní atributy SA
- Metody hodnocení kvality
- Taktiky ladění SA

Návrh softwarové architektury

Specifikace požadavků

Funkční a extra-funkční

Návrh architektury

- Základní návrhové otázky
- Architektonické modely
- Vývojový proces
- Techniky kvalitního návrhu

Ohodnocení SW architektury

- Kvalitativní atributy SA
- Metody hodnocení kvality
- Taktiky ladění SA

Požadavky na SW architektury

Funkční požadavky = omezení kladené na funkcionalitu systému. Nemusí se ale nutně týkat jen funkcionality uvnitř komponent, ale také spolupráce mezi komponentami navzájem:

- K provedení serviceA() by nemělo být třeba více než 10 dalších komponent.
- Každá otevřená transakce (služba poskytovaná jinou komponentou) by měla být zavřena před tím než daná komponenta zahájí novou.
- Komponenta nesmí být zablokována při provádění žádné ze svých služeb (z důvodu čekání na výsledek volání jiné komponenty).

Nefunkční (extra-funkční) požadavky = omezení na způsob, jakým je systém implementován a realizuje svou funkcionalitu.

- Garantovaná doba odezvy v X% případů.
- Dostupnost X% v rámci každého měsíce.
- Kompatibilita softwaru/hardwaru.

Návrh softwarové architektury

Specifikace požadavků

Funkční a extra-funkční

Návrh architektury

- Základní návrhové otázky
- Architektonické modely
- Vývojový proces
- Techniky kvalitního návrhu

Ohodnocení SW architektury

- Kvalitativní atributy SA
- Metody hodnocení kvality
- Taktiky ladění SA

Základní návrhové otázky

Příklad otázek, které si softwarový architekt musí zodpovědět:

- Existuje předpis architektury, který by měl být pro systém použit?
- Jaký přístup bude zvolen ke strukturování systému?
- Jak systém dekomponovat na subsystémy (moduly, komponenty)?
- Co může být znovu využito ze starších projektů?
- Co by mělo být znovu využito v budoucích projektech?
- Které komponenty mohou nebo musí být zakoupeny?
- Jaké architektonické styly bude vhodné použít?
- Jaké druhy distribuce jsou možné a vhodné?
- Jak komunikovat s existujícím softwarem?
- Jak přistupovat k existujícím datům?

Architektonické modely

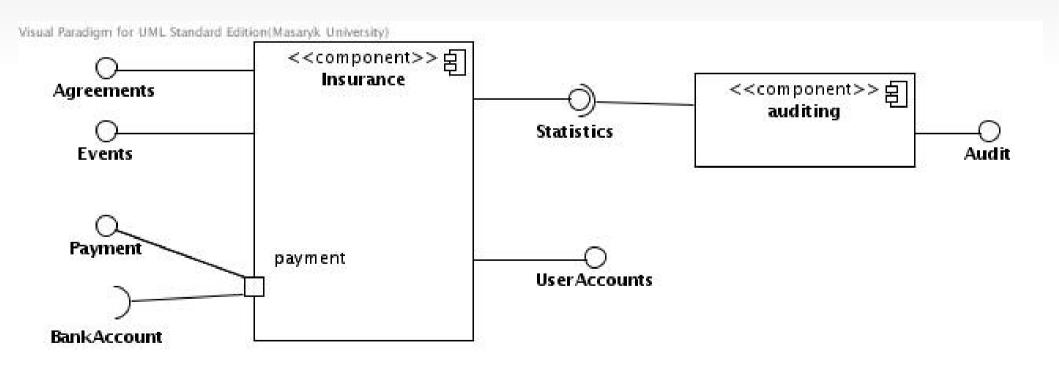
Definují

- Moduly systémové komponenty
- Konektory komunikační styly
- Nasazení mapování na HW/SW zdroje

Architektonické modely - moduly

Moduly = systémové komponenty

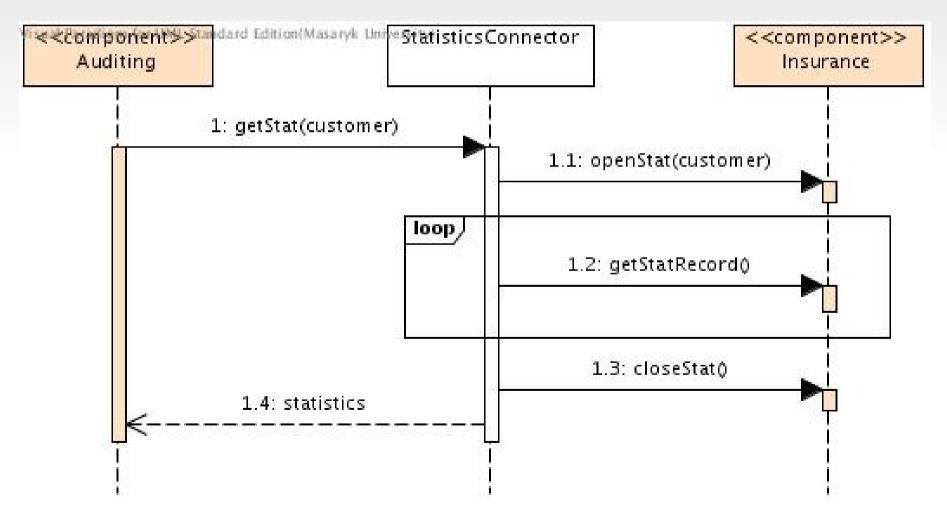
- Model statické struktury definuje vnitřní strukturu komponent systému, které mohou být složené z dílčích podkomponent (nazýváme složené) nebo obsahovat přímo kód (ty nazýváme primitivní)
- UML diagram komponent (pro složené komponenty), diagram tříd (pro primitivní komponenty)

Architektonické modely - konektory

Konektory = komunikační styly

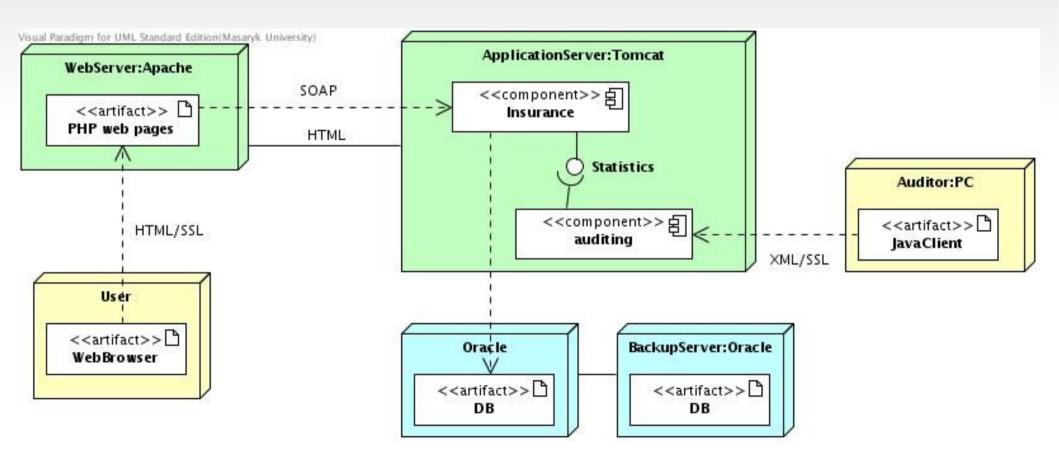
- Procesní (dynamický) model definuje vzájemnou interakci mezi komponentami systému
- UML <u>sekvenční diagramy</u>, komunikační diagramy, diagramy aktivit

Architektonické modely - nasazení

Nasazení = mapování na HW/SW zdroje

- Model nasazení definuje strukturu zdrojů systému (včetně jejich charakteristik) a mapování modulů a komunikačních vazeb na tyto zdroje
- UML diagram nasazení

Vývojový proces

Hlavní úlohy vývojového procesu:

- 1. Identifikuj systémové komponenty
- 2. Identifikuj **rozhraní** komponent
- 3. Navrhni konektory mezi komponentami (rozhraními)
- 4. Identifikuj části systému, které by měly být **alokovány** na stejný uzel
- 5. Ohodnoť **kvalitu** architektury

Architektonické návrhové praktiky

Top-down přístup – postupné zjemňování architektury

- Navrhni systém jako jednu komponentu s definovanými rozhraními
- Rozlož komponentu na podkomponenty první úrovně a vazby mezi nimi
- Rozkládej podkomponenty na nižší úrovně až po primitivní komponenty
- Implementuj, dohledej nebo nakup komponenty odpovídající navrženým primitivním komponentám

Bottom-up přístup – sestavování architektury z předem daných komponent

- Vyber z knihoven kandidáty na komponenty, které by mohly být součástí systémů
- Zkoušej komponenty propojovat dohromady do složených komponent, využívej jen ta jejich rozhraní, která jsou pro požadovanou funkcionalitu nezbytná
- Postupně dojdi až po komponentu nejvyšší úrovně (= systém)
- Odstraň nezapojené komponenty (které nakonec nebyly použity)

Techniky kvalitního návrhu

Architektonické vzory

- Praxí ověřené praktiky návrhu architektur
- Znovupoužitelné pro různé systémy

Metriky kvalitního návrhu

 Kvantitativní ohodnocení kvality návrhu podle objektivních kritérií (množství vazeb mezi moduly, velikost modulů, apod.)

Korektnost z podstaty konstrukce (correctness by construction)

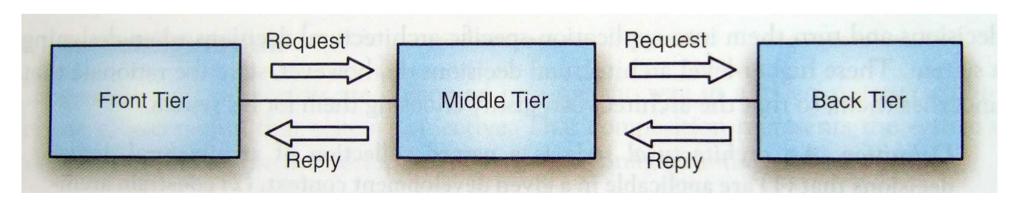
 Techniky návrhu v identifikovatelných krocích, kdy korektnost všech jednotlivých kroků garantuje kvalitní výsledek

Architektonické vzory

Architektonický vzor je pojmenovanou kolekcí architektonických návrhových rozhodnutí, která jsou aplikovatelná na znovu se objevující návrhové problémy a parametrizovatelná na různé kontexty softwarového vývojového procesu, ve kterých se dané problémy objevují. [Taylor et al.]

Jednoduchý příklad:

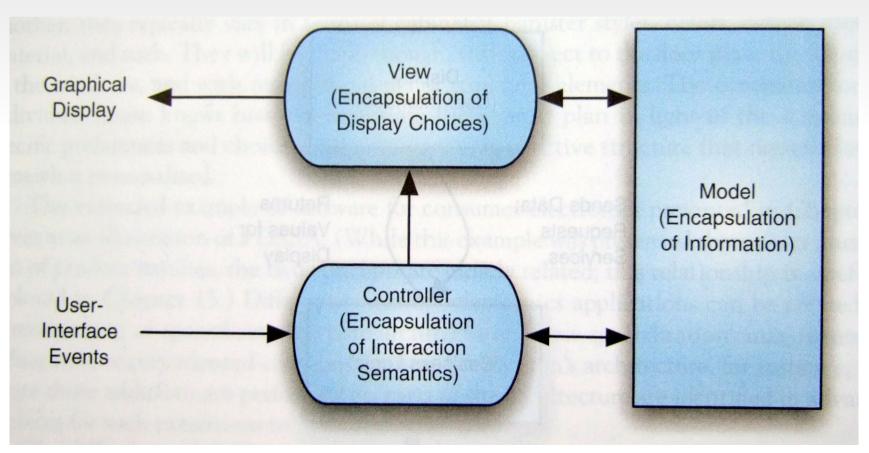
Třívrstvá architektura

[Taylor et al. 2009]

- Příklad vzoru řešícího lokální problém ("hloupé" view, které pouze zobrazuje data, ale nekontroluje vstup)
- Klasické webové stránky (bez AJAX apod.)

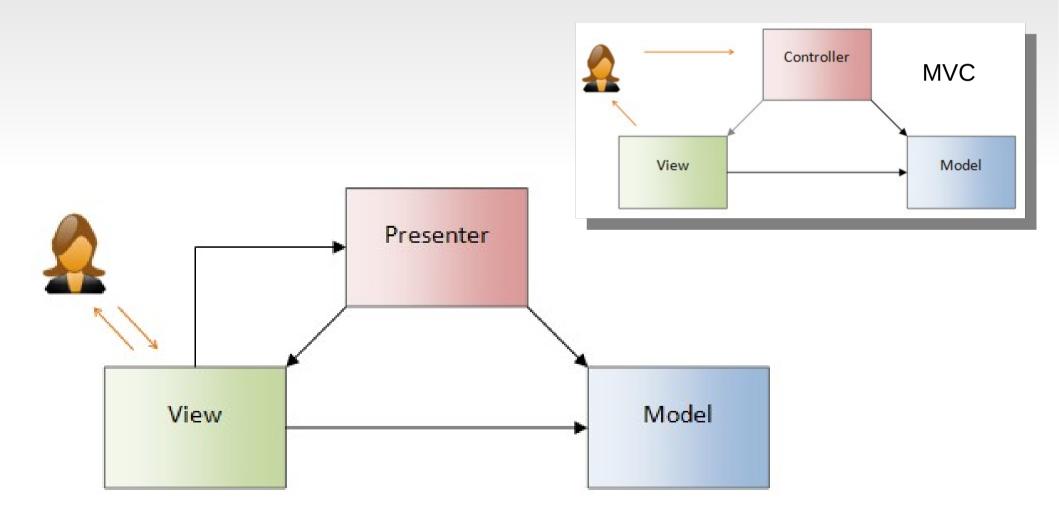
Model-View-Controller (grafického rozhraní)

[Taylor et al. 2009]

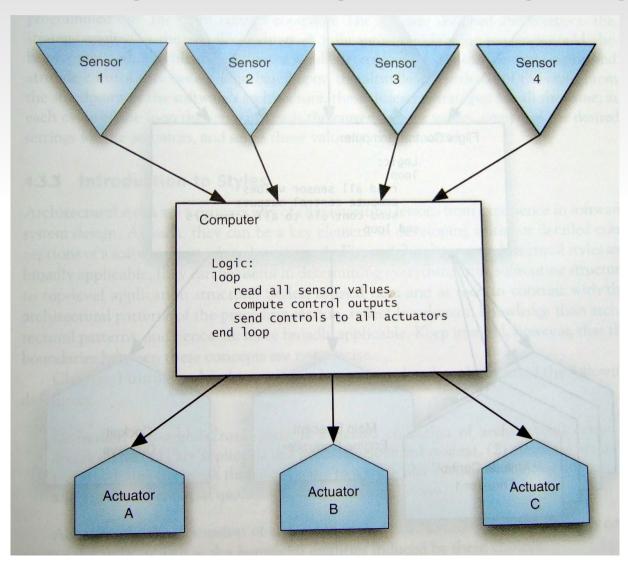
Model-View-Presenter

 Varianta MVC vhodná pro "widgetové" systémy, nebo pro webové systémy, které jsou schopny zpracovat GUI události v klientovi (ASP.NET, Flex, JavaFX, AJAX, ...)

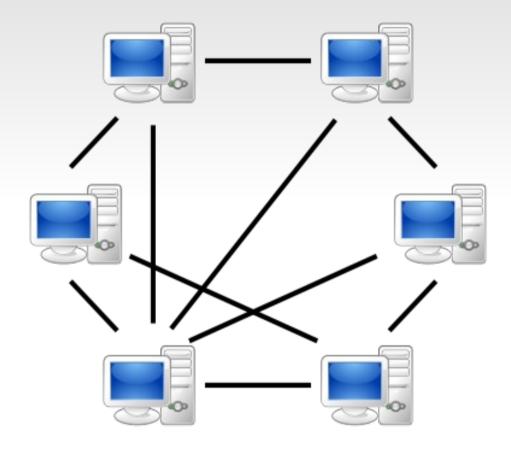
Příklad vzoru pro specifickou doménu:

Sense-Compute-Control (vestavěné systémy)

[Taylor et al. 2009]

Peer-to-Peer

Architektonické styly

Často zaměňovány s architektonickými vzory!

Architektonický styl je pojmenovanou kolekcí architektonických návrhových rozhodnutí, která (1) jsou aplikovatelná v daném kontextu vývojového procesu, (2) omezují architektonická návrhová rozhodnutí specifická konkrétnímu systému v rámci daného kontextu a (3) zajišťují určité kvality v každém výsledném systému. [Taylor et al.]

Jednoduché příklady:

Z pohledu programovacího jazyka

- Hlavní program a procedury/funkce
- Objektově orientovaný styl

Z pohledu komunikace

- Volání procedur/metod/služeb
- Zasílání zpráv
- Publish-subscribe notifikace

Postavení architektonických vzorů

Návrhové vzory

Obecná řešení problémů při návrhu kódu

Architektonické styly

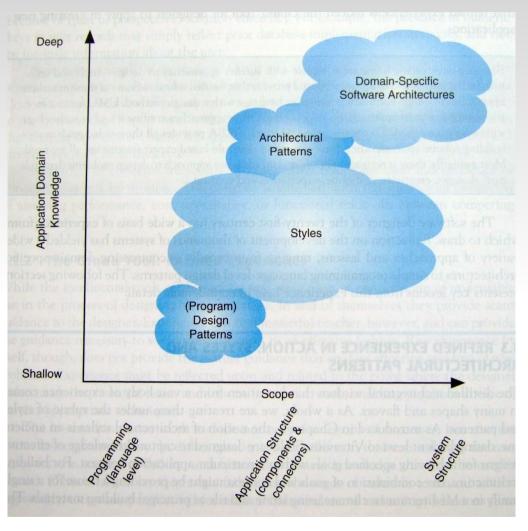
Průřezové architektonické principy s vlivem na kód

Architektonické vzory

 Obecná řešení problémů při návrhu architektury

Doménově specifické softwarové architektury

 Předpisy kompletních struktur aplikací dle zvolené domény

[Taylor et al. 2009]

Návrh softwarové architektury

Specifikace požadavků

Funkční a extra-funkční

Návrh architektury

- Základní návrhové otázky
- Architektonické modely
- Vývojový proces
- Techniky kvalitního návrhu

Ohodnocení SW architektury

- Kvalitativní atributy SA
- Metody hodnocení kvality
- Taktiky ladění SA

Kvalitativní atributy SA

Týkají se zejména nefunkčních (extra-funkčních) požadavků na systém:

Nefunkční (extra-funkční) požadavek softwarového systému je omezení na způsob, jakým je systém implementován a realizuje svou funkcionalitu. [Taylor et al.]

Extra-funkční atribut je potom kvalitativní aspekt, kterého se může extra-funkční požadavek týkat.

Příklady základních extra-funkčních kvalitativních atributů:

- Výkonnost (performance) propustnost, doba odezvy, efektivita využití zdrojů
- Spolehlivost (reliability) bezchybný provoz, dostupnost, robustnost, zotavitelnost
- **Bezpečnost (security)** důvěrnost, integrita, dostupnost
- Škálovatelnost (scalability) zátěž (daná požadavky), souběžná připojení, velikost dat
- Udržovatelnost (maintainability) modifikovatelnost, přizpůsobivost

Metody hodnocení kvality

Monitorování a testování = ověření kvality existujícího systému

- Levná a často používaná metoda
- Použitelné až po implementaci systému
- Výsledky nutno brát s rezervou, závisí na počtu testovacích běhů

Predikce z modelu = předpověď kvality vytvářeného systému

- Nutno mít k dispozici (zjednodušený) model systému (vytvářený a upřesňovaný v průběhu návrhu)
- Použitelné v průběhu celého procesu návrhu architektury
- Přesnost výsledků závisí na detailnosti modelu

Formální verifikace = ověření hypotéz o modelu systému

- Nejdražší a nejpřesnější metoda
- Ověřováno na modelu vytvořeném speciálně za účelem verifikace (částečně možno generovat automaticky z kódu nebo návrhových modelů)
- Pro zaručení přesnosti nutno investovat nemalé úsilí vyladění modelu (a úrovně jeho detailu)

Taktiky ladění SA

Laděním softwarových architektur rozumíme úpravu architektury za účelem optimalizace zvoleného kvalitativního atributu.

Výhody:

Praxí vyzkoušené techniky zvyšující kvalitu dle daného atributu

Pozor:

- Optimalizace není garantovaná, často jde jen o drobné vylepšení
- Nebezpečí zhoršení kvality z pohledu jiných atributů

Je třeba aplikovat s rozumem a rozumět vzájemným souvislostem mezi jednotlivými atributy a vlivy taktik na všechny z nich.

Taktiky - Výkonnost (Performance)

Výkonnost reflektuje schopnost softwarového systému naplnit požadavky na rychlou dobu odezvy a vysokou propustnost systému při minimalizaci použití výpočtových zdrojů.

Minimalizuj počet adaptorů a wraperů úpravou rozhraní

- Jak: Vyčištění rozhraní a úprava signatur služeb na rozhraních
- Efekt: Snížení prostředníků, skrz které musí volání projít, což jeho zpracování zpomaluje

Zjednoduš komunikaci skrz rozhraní

- Jak: Nabídni více rozhraní ke stejné funkcionalitě
- Proč: Každé z rozhraní může být určeno pro jiný runtime kontext (např. klienty přistupující z jiné platformy, využívající jiné datové formáty), který může obsluhovat efektivněji

Taktiky - Výkonnost (Performance)

Odděl data od výpočtu

 Proč: Reprezentace dat tak může být snáze optimalizována bez zásahu do výpočtových komponent; a výpočtové algoritmy optimalizovány bez zásahu do dat.

Přehodnoť použití broadcast konektorů

 Proč: Hromadné rozesílání zpráv (broadcast) zvyšuje spolehlivost doručení zprávy, ale zatěžuje výkon systému. Proto by nemělo být použito zbytečně.

Nahraď synchronní komunikaci asynchronní kdekoli je to možné

 Proč: Při synchronní komunikaci nejpomalejší komponenta brzdí všechny ostatní, které jsou zapojeny do řetězce volání, jehož součástí je.

Alokuj často komunikující komponenty blízko sebe

Proč: Minimalizuje se zdlouhavá komunikace mezi uzly přes síť

Taktiky - Spolehlivost (Reliability)

Spolehlivost softwarového systému je pravděpodobnost, že systém bude provádět očekávanou funkcionalitu dle návrhových omezení bez chyb a výpadků po daný časový úsek.

Pečlivě zkontroluj externí závislosti komponent

 Proč: Je třeba zajistit, aby chybné chování jedné komponenty mělo minimální vliv na bezchybnost ostatních

Umožni u vybraných komponent promítnutí jejich stavu ven, a definuj invarianty stavu

 Proč: Pokud není možné u některé komponenty získat dostatečnou garanci jejich spolehlivosti, může přístup k aktuálnímu stavu komponenty umožnit jejím klientům vyhodnotit její aktuální "zdravotní stav" za běhu systému; invarianty pak slouží jako kritéria, dle kterých lze "zdravotní stav" kdykoli posoudit

Nasaď vhodné chybové reportovací mechanismy

 Proč: Když komponenta selže, měla by mít možnost informovat o příčinách chyby zbytek systému (např. pomocí výjimek)

Taktiky - Spolehlivost (Reliability)

Integruj kontrolu spolehlivosti komponent do konektorů

Proč: Snížení pravděpodobnosti propagace chyb za hranici komponenty

Vyhni se existenci kritických míst (single points of failure)

- Jak: Replikace komponent, rozložení komponent na různé komponenty dle zodpovědností, posílení kontrolních schopností konektorů kolem takových komponent
- Proč: Jde o existenci míst, jejichž selhání s vysokou pravděpodobností ochromí celý systém

Integruj do systému automatické zálohování kritické funkčnosti a dat, a mechanismy zotavení

Proč: Snížení rizika narušení spolehlivosti v případě ztráty dat nebo narušení funkčnosti

Integruj do systému monitorování jeho aktuálního "zdravotního stavu"

• **Proč**: Možnost rychlé reakce na vzniklé problémy

Taktiky - Škálovatelnost (Scalability)

Škálovatelnost je schopnost softwarového systému adaptovat se na nové požadavky ohledně velikosti a rozsahu systému.

Zajisti každé komponentě dostatečnou integritu, jasně definovaný účel a srozumitelná rozhraní

 Proč: Přidávání nových komponent nebo replikace stávajících tak bude mít minimální vliv na ostatní části systému

Distribuuj zdroje dat

Proč: Předcházení častému úzkému místu při růstu velikosti systému (mnoho komponent přistupujících k jednomu zdroji dat)

Identifikuj data, která bude vhodné replikovat

Proč: Opět možnost obsluhy více klientů přistupujících k datům současně

Taktiky - Škálovatelnost (Scalability)

Zajisti každému konektoru dostatečnou integritu a jasně definovaný účel

Proč: Důvod analogický komponentám

Zvaž nahrazení přímých závislostí nepřímými

 Proč: Přímé závislosti (skrz asociace, tj. synchronní volání) nejsou ideální při růstu systému, protože vyžadují multiplikaci takových vazeb; vhodnější je volnější propojení skrz nepřímé závislosti (skrz posílání zpráv, např. broadcastingem)

Eliminuj úzká místa systému (komponenty a konektory používané více klienty současně)

Proč: Zamezení brzdění systému v případě nárůstu počtu takových klientů

Nasaď na vhodných místech paralelní zpracování

Proč: Urychlení složitých výpočtů vyžadovaných rostoucím počtem klientů

Taktiky - Udržovatelnost (Maintainability)

Udržovatelnost je úroveň obtížnosti změny softwarového systému v reakci na nové požadavky, změny prostředí nebo ladění chyb.

Odděl různé zodpovědnosti do různých komponent/sjednoť stejné zodpovědnosti do stejných komponent

Proč: Snazší lokalizace míst, která si žádají úpravu

Vyčisti komponenty od operací souvisejících s interakcí, ne funkcionalitou

 Proč: Logika interakce by měla být soustředěna do konektorů, kde je lépe dohledatelná

Udržuj komponenty malé a kompaktní

Proč: Snáz tak můžeš upravit malou část funkcionality systému výměnou vybrané komponenty

Izoluj data od výpočtu

 Proč: Zvýší se pravděpodobnost, ze při změně dat nebo výpočtu nebude třeba zasahovat do druhého z nich

Taktiky - Udržovatelnost (Maintainability)

Odděl různé komunikační principy do různých konektorů

 Proč: Snazší lokalizace míst, která si žádají úpravu; včetně komponent, které mohou být touto úpravou ovlivněny

Vyčisti konektory od operací souvisejících s funkcionalitou, ne interakcí

 Proč: Funkcionalita by měla být soustředěna do komponent, kde je lépe dohledatelná

Eliminuj nepotřebné závislosti

• Proč: Vyšší počet závislostí snižuje srozumitelnost systému

Hierarchizuj architekturu

 Proč: Hlubší vymezení zodpovědností komponent, možnost pohledu na systém na různých úrovních abstrakce

Stručný přehled navazujících témat

Komponentové softwarové inženýrství

Vývoj systémů z COTS (Components of The Shelf)

Servisně-orientované architektury (SOA)

Vývoj systémů integrací autonomních služeb

Aspektově orientované architektury

Integrace průřezových koncernů (crosscutting concerns)

Softwarové produktové řady

Rodiny produktů s jednotným jádrem a variačními body

Dynamické a adaptivní architektury

Architektury schopné adaptovat se na run-time změny prostředí

Model-driven architektury (MDA)

M2M transformace a zjemňování modelů

Shrnutí

- Definice softwarové architektury
- Role softwarového architekta
- Návrh softwarové architektury
 - Specifikace požadavků
 - Funkční a extra-funkční
 - Návrh architektury
 - Základní návrhové otázky
 - · Architektonické modely
 - Vývojový proces
 - Techniky kvalitního návrhu
 - Ohodnocení SW architektury
 - Kvalitativní atributy SA
 - Metody hodnocení kvality
 - Taktiky ladění SA
- Stručný přehled navazujících témat